

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617201157
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7617201157.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd A. Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav BALÁŽ v spore žalobcu B. A., G.. XX.XX.XXXX, E. K. A. XXX/X, A. Z., E..Č.. O. XXX/X, právne zastúpeného JUDr. Miroslava Slovinská, advokátka, A. Nová Ves, Štefánikovo námestie 13 proti žalovaným: X) B. C., G.. XX.XX.XXXX, E. K. A. XXX/X, A. Z., X) B. O., G.. XX.XX.XXXX, E. K. A. XXX/X, A. Z. Q. X) C. O., G.. XX.XX.XXXX, E. K. A. XXX/X, A. Z., právne zastúpeným Beňo & partners advokátska kancelária s.r.o., Námestie sv. Egídia 93, Poprad, o zaplatenie sumy 9.600,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Z a m i e t a sa žaloba žalobcu zo dňa 24.01.2017.

II. Žalovaní v 1., 2. a 3. rade majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.01.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade povinnosťou spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 9.600,- Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od podania žaloby t.j. od 25.01.2017 do zaplatenia, ako aj uhradiť trovy konania.

2. Túto svoju žalobu odôvodnil tým, že na LV č. XXXX C..Ú.. A. Z. je v časti C: ťarchy, evidovaný ako oprávnený z vecného bremena doživotného bývania v dome a užívania ostatných nehnuteľností až do svojej smrti. Okresný súd Spišská Nová Ves vydal v konaní vedenom pod sp.zn. 8C/293/2014 dňa 31.10.2014 na návrh žalovanej v 1. rade predbežné opatrenie, ktorým mu tzv. zakázal dočasne užívať (konkrétne nevystupovať) nehnuteľností, zapísané v LV č. XXXX, C..Ú.. A. Z.. V citovanom predbežnom opatrení súd určil povinnosť žalovanej podať žalobný návrh vo veci samej v lehote 30 dní, ktorú povinnosť si žalovaná spolu už aj so žalovanými v 2. a 3. rade splnila, všetci traja podali žalobu na tunajší súd. Na podklade citovanej žaloby všetkých troch žalovaných sa viedlo konanie o zrušenie vecného bremena na tunajšom súde pod sp.zn. 1C/322/2014 do právoplatného skončenia, ktorého bol vylúčený rozhodnutím súdu z realizácie jeho užívacieho práva. Touto žalobou sa domáha náhrady ujmy spôsobenej zaniknutým predbežným opatrením, ako aj nemožnosti užívania domu s príslušenstvom za obdobie 24 mesiacov pred podaním tohto návrhu t.j. od 01.01.2015 do 31.01.2017 v sume 400,- Eur za každý mesiac zákazu výkonu jeho doživotného práva užívania vyššie citovaných nehnuteľností, nakoľko bol nútený odstáňovať sa z domu a zariadiť si bytovú otázku inak. Výšku požadovanej náhrady v sume 400,- Eur za jeden mesiac obmedzenia užívania nehnuteľnosti určuje na základe odborného vyjadrenia realitnej kancelárie R. P. A..P..U.., A. A. L. Č.. XX, XXX XX A. G. Z., zo dňa 28.08.2016. Poukázal na to, že v danom prípade sa jedná o osobitný prípad objektívnej zodpovednosti, bez ohľadu na zavinenie za čas trvania obmedzenia, na základe predbežného opatrenia, ako aj na to, že zákonná úprava nepozná žiadne

liberačné dôvody. Za vzniknutú škodu zodpovedajú žalovaní v 1. až 3. rade, v ktorých konaní a príčinnej súvislosti nemohol (a dodáva, že stále nemôže) užívať predmetné nehnuteľností. Poukázal na právne názory a stanoviská uvedené v judikatúre NS ČR č. 29Cdo/3137/2007 a tiež rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. 3.US SR 387/09. Aj po právoplatnom skončení konania 1C/322/2014, t.j. výroku, ktorým súd konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu žalobcami - v tomto konaní žalovanými v 1. až 3. rade, t.j. po odpadnutí prekážky - zániku účinnosti dočasnej úpravy nastolenej predbežným opatrením sa domáhal realizácie svojho práva t.j. výkonu vecného bremena. Prostredníctvom advokáta listom zo dňa 20.05.2016 vyzval všetkých žalovaných v 1. až 3. rade, aby mu umožnili užívať rodinný dom s.č. XXX s príslušenstvom. V dni uvedenom vo výzve t.j. 01.07.2016 sa dostavil, avšak nebolo mu umožnené ani len vstúpiť, kľúče mu odovzdané neboli, zámky boli vymenené, resp. v jednom kľúč zvnútra. Za účelom preukázania svojej prítomnosti na mieste samom a dožadovania sa užívania v daný deň privolať aj hliadku Obvodného oddelenia PZ Spišské Vlachy, ktorý v rámci výjazdu zdokumentovali daný stav. Opätovne sa dňa 16.11.2016 domáhal svojho práva bývania v dome a i., no takmer s rovnakým výsledkom vstúpiť do domu mohol, ale nie ho užívať a behom 20 minút bol znovu vyhodnený. Znovu privolať hliadku, rovnako tak konali, ako v predošlom prípade, avšak už aj s podaným oznámením o podozrení zo spáchania priestupku, nakoľko žalovaná v 1. rade v danom čase už bola doma (v prvom prípade sa nachádzala podľa udania vnučiek na liečení). S prihliadnutím na skutočnosť, že doposiaľ mu nie je umožnené realizovať jeho oprávnenie z vecného bremena a to konaním žalovaných, či už úmyselným v prípade žalovanej v 1. rade od samotného začiatku, a minimálne nedbanlivostným u žalovaných v 2. a 3. rade, po 01.07.2016 jednoznačne už úmyselným, nakoľko výzve nevyhoveli, sa domáha náhrady voči všetkým. Poukázal aj na to, že žalovaní v 2. a 3. rade sa pri prijímaní daru zaviazali k povinnosti toto právo trpieť, nehovoriac o povinnosti opatrovať ho, ktoré povinnosti nerešpektujú, resp. si neplnia.

3. V písomnom vyjadrení k žalobe, doručenom tunajšiemu súdu dňa 11.10.2017 žalovaní v 1. až 3. rade uviedli, že žalovaní v 2. a 3. rade sú vlastníčkami pozemku registra C a to parcely č. 3560/5, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria v celkovej výmere 527 m², parcely č. 3560/59, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria v celkovej výmere 53 m², parcely č. 3560/58, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria v celkovej výmere 113 m², na ktorej sa nachádza rodinný dom so súp. č. XXX, nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. A. Z., U. A. Z., U. A. G. Z., zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Spišská Nová Ves, katastrálny odbor. Medzi žalovanými v 2. a 3. rade a žalobcom došlo k uzatvoreniu Darovacej a kúpnej zmluvy zo dňa 25.02.2003, ktorou účastníci zmluvy zriadili aj vecné bremeno, v zmysle ktorého sú vlastnícki hore uvedenej nehnuteľnosti povinní strpieť právo žalobcu bývať v dome so súp.č. XXX a užívať nehnuteľnosti až do jeho smrti a opatrovať oprávneného z vecného bremena až do jeho smrti. Od uzavretia vyššie uvedenej darovacej a kúpnej zmluvy, ktorou sa zriadilo aj vecné bremeno v prospech žalovaného (žalovaní mali zrejme na mysli žalobcu - poznámka súdu), sa pomery a vzájomné vzťahy medzi účastníkmi značne zmenili, v dôsledku ktorých sa zmenili aj podmienky vecného bremena. Žalobca od r. 2009 žalovaný v 1. rade opakovane psychicky a fyzicky napádal. Na základe týchto skutočností bol podaný návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorému Okresný súd Spišská Nová Ves v konaní pod sp.zn. 8C/293/2014 - 37 uznesením zo dňa 31.10.2014 vyhovel a predbežným opatrením nariadil, aby žalobca dočasne nevstupoval na príslušné nehnuteľnosti. Zároveň okresný súd v uvedenom konaní týmto uznesením uložil žalovanej v 1. rade, aby v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia o nariadení predbežného opatrenia podala na súd návrh na začatie konania vo veci samej. Následne bol podaný návrh vo veci samej o zrušenie vecného bremena, vedený na Okresnom súde Spišská Nová Ves, sp.zn. 1C/322/2014. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní nemali dostatok psychických síl pokračovať v predmetnom konaní a vedené konanie sa veľmi nepriaznivo dotýkalo zdravotného stavu žalovanej v 1. rade, žalovaní, ako žalobcovia v uvedenom konaní, požiadali právneho zástupcu o podanie späťvzatia žalobného návrhu na súde zo dňa 01.10.2015. Žalobca bol za svoje správanie voči žalovanej v 1. rade niekoľkokrát priestupkovo riešený. Dňa 05.01.2011 mu bolo uložené pokarhanie za to, že sa hrubo správal k žalovanej v 1. rade a to tak, že jej vulgárne nadával. Tiež dňa 15.05.2013 a 02.10.2012 žalobca opätovne vulgárne nadával žalovanej v 1. rade, za čo mu bola uložená pokuta 20,- Eur. Dňa 25.11.2012 sa voči žalovanej v 1. rade opätovne hrubo správal, za čo mu bola uložená pokuta 25,- Eur. Dňa 18.05.2013 žalobca žalovaný v 1. rade opätovne fyzicky napadol, pričom útok spočíval v údere zovretou päťou do hlavy, následkom čoho pociťovala veľké bolesti hlavy a závrate s následnou hospitalizáciou v nemocnici odo dňa 18.05.2013 do 23.05.2013. Dňa 22.06.2013 na dvore rodinného domu žalobca žalovaný v 1. rade opätovne napadol a to tak, že ju rukami sotil do pliec, v dôsledku čoho spadla na zem. V dôsledku napadnutia zo dňa 22.06.2013 sa musela dať ošetriť v nemocnici v Krompachoch, kde jej ordinujúci lekár povedal, že má silno narazenú chrbticu. V dôsledku

predchádzajúcich opísaných útokov poškodená má neustále bolesti hlavy a chrbtice. Dňa 28.07.2013 žalobca opätovne napadol žalovanú v 1. rade, kde do nej sácal, bil ju, v dôsledku čoho mala početné modriny. Dňa 28.05.2014 žalobca svojim verbálnym prejavom narušil občianske spolunažívanie a to tým, že v čase neprítomnosti žalovanej v 1. rade, za prítomnosti jej vnučky, verbálne osočoval rodinných príslušníkov žalovaných v 2. a 3. rade a manipuloval s rozličnými vecami, aj napriek tomu, že majetok ešte nebol súdne vyporiadany. Dňa 17.09.2014 žalobca prišiel k žalovanej v 1. rade domov v mieste jej bydliska a opakovane jej vulgárne nadával, urážal ju a slovne ju napádal a krikom jej spôsoboval veľké citové vypätie. Jeho fyzické útoky voči žalovanej v 1. rade, ako aj psychické ponižovanie sú opakované, časté, nepredvídané a v dôsledku jeho konania sa dôvodne obáva o svoj život a zdravie. Na základe vyššie uvedených skutočností bolo zo strany žalovanej v 1. rade podané na OO PZ Spišské Vlachy aj trestné oznámenie. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves bolo dňa 15.05.2013 manželstvo žalovanej v 1. rade a žalobcu rozvedené, žalobca už dlhodobo žije s novou životnou partnerkou a sám dobrovoľne opustil spoločnú domácnosť na adrese A. XX/X, XXX XX A. Z., a odišiel bývať k novej partnerke, kde sa aj v súčasnosti dlhodobo zdržiava na adrese O. XXX, XXX XX L. M.. Vzťahy medzi žalobcom a žalovanými v 1. až 3. rade sú hlboko narušené a vecné bremeno už dlhodobo neplní svoj účel. Bolo by zrejme proti morálnym zásadám vyhovieť danému vecnému bremenu, o ktoré žalobca v skutočnosti ani nejaví ozajstný záujem. Prítomnosť žalobcu na nehnuteľnostiach, na ktorých je zriadené vecné bremeno v jeho prospech, je motivovaná tým, aby urážal, fyzicky a psychicky napádal žalovanú v 1. rade, čím jej takto odopieral právo na dôstojný život bez strachu a násillia. Nastali podmienky pre zrušenie vecného bremena spočívajúceho v užívaní nehnuteľností žalobcom až do jeho smrti a povinnosti vlastníkov nehnuteľností toto právo trpieť a opatrovať žalobcu až do jeho smrti. Žalobca nikdy nejavil ozajstný záujem o užívanie daného vecného bremena. Vecné bremeno bolo zriadené bezodplatne a žalovaní sa domnievajú, že žalobca daným žalobným návrhom o zaplatenie sumy 9.600,- Eur s príslušenstvom, nemá právny nárok žiadať predmetnú sumu tak, ako to opísal v návrhu. Vecné bremeno už dlhodobo neslúži potrebám žalobcu, ako oprávnenej osoby, teda užívaniu nehnuteľností. Predmetnou zmenou pomerov medzi stranami sporu vznikol aj hrubý zjavný nepomer medzi vecným bremenom a výhodou žalobcu, ako oprávneneho. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní v 2. a 3. rade sú vlastníkami vyššie uvedených nehnuteľností majú za to, že len títo sú účastníkmi právneho vzťahu, vzhľadom na uvedené, preto žalovaná v 1. rade nie je účastníčkou konania a nemá právnu legitimitu v konaní, nakoľko táto nie je povinnou z vecného bremena a ani vlastníčkou, či spoluvlastníčkou nehnuteľností.

4. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení (replike), doručenej tunajšiemu súdu dňa 14.11.2017 uviedol, že s tvrdeniami žalovaných v plnom rozsahu nesúhlasí, pretože sa jedná o nesprávne a žalovanými vykonštruované tvrdenia. Popiera ich pravdivosť, jedine čo je pravdou sú spomínané priestupkové konania, v súvislosti s ktorými navrhol pripojiť spis tunajšieho súdu, v ktorom obsahu sa nachádzajú aj záznamy o spôsobe vyriešenia podaní, ako aj záznamy o správaní sa žalovanej v 1. rade a páchaní priestupkov voči jeho osobe. Poukázal aj na to, že trestné oznámenia z týrania a iného sa nikdy nepotvrdili, resp. jednoznačne boli vyvrátené v konaní príbratými zmlcami a ich závermi uvedenými v posudkoch. Nie je pravdou, žeby sa len on správal zle, naopak agresívne sa správala žalovaná v 1. rade. Voči jeho osobe, ako aj cielene v snahe vyvíjať na neho nátlak podávala oznámenia na políciu s motívom dostať ho do basy, čo mu viackrát vykrikovala. To, že trpí duševnými problémami sklonom k fabuláciám a iné, si bol vedomý, avšak to, že vždy, ak sa preukáže opak sa ako keby nič nestalo, to ho zaráža. Teror, ktorý doma zažíval už viac nezniešol a preto opustil domácnosť. Je pravdou, že sa z adresy A. XX/X, A. Z. odsťahoval, no odsťahoval sa preto, že bol zo strany žalovaných k takémuto kroku nútený. Po ukončení cieleneho útoku titulom vydaného predbežného opatrenia a skončení konania o zrušení vecného bremena sa viackrát pokúšal opätovne dostať do nehnuteľností, na ktorých užívanie má právo a tiež začať v nich bývať. Žalovaní zobrali svoj žalobný návrh vo veci zrušenia vecného bremena späť nie po tom, čo stratili tzv. silu vytrvať, ale po tom, čo súd vyslovil svoj názor zhodný s jeho posúdením, že pri zrušení budú povinní vyplatiť a preto do konania sa mal pribrať znalec na určenie výšky náhrady. V uvedenom konaní sa o vecnom bremene nekoná a jeho nárok je spojený s kompenzáciou za nemožnosť užívania nehnuteľností, t.j. neplnenia si povinností vyplývajúcich z vecného bremena, ako náhrada za spôsobenú škodu.

5. Žalovaní v 1. až 3. rade vo svojom písomnom vyjadrení (duplike), doručenej tunajšiemu súdu dňa 14.12.2017 zopakovali svoje vyjadrenia obsiahnuté už v ich písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 11.10.2017, kedy navyše ešte doplnili, že vyčíslenie sumy 9.600,- Eur s príslušenstvom, ktorého sa dožaduje žalobca, sa im javí nejasné a vykonštruované a nie je im jasné, na základe čoho žalobca dospel

k takejto výške žalovanej sumy. Zároveň sú toho názoru, že žalobcovi nevznikla žiadna škoda. Tiež poukázali na to, že na Okresnom súde Spišská Nová Ves, pod sp.zn. 1C/114/2013 prebiehalo konanie o vyporiadanie BSM účastníkov - žalovanej v 1. rade a žalobcu, v ktorom si žalobca nenárokoval na žiadne hnutelné veci, pričom všetky hnutelné veci osobnej potreby resp. aj iné spoločne nadobudnuté veci si už dávno vzal a odniesol na adresu do O., U. L. M., na ktorej sa v súčasnosti zdržiava a to od času, kedy opustil spoločnú domácnosť po rozvode so žalovanou v 1. rade. Žalobu žalobcu preto navrhli v celom rozsahu zamietnuť.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a pripojenými spismi tunajšieho súdu, ako aj priestupkovým spisom príslušného orgánu a zistil tento skutkový stav:

7. Žalovaní v 2. a 3. rade sú t.č. podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, zapísaných na Liste vlastníctva č. XXXX, vedeného pre k.ú. A. Z. a to parcel registra „C“, evidovaných na katastrálnej mape ako parcelné číslo 3560/5 o výmere 527 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, parcelné číslo 3560/58 o výmere 113m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, parcelné číslo 3560/59 o výmere 53 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, a zároveň aj rodinného domu súp.č. XXX, stojaceho na parcele č. 3560/58, kedy žalovaná v 3. rade je podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností v rozsahu 3 k celku a žalovaný v 2. rade v rozsahu 1 k celku. Obaja žalovaní ako titul pre nadobudnutie uvedených nehnuteľností majú uvedenú Darovaciu a Kúpnu zmluvu, vedenú pod sp.zn. katastrálneho konania Z.-XXX/XXXX-XXX/XXXX.

8. Zároveň podľa výpisu z Listu vlastníctva č. XXXX - časť C: Ľarchy, je na vyššie uvedených nehnuteľnostiach zapísané vecné bremeno spočívajúce v práve žalovanej v 1. rade a žalobcu bývať v dome súp.č. XXX a užívať nehnuteľností až do ich smrti a povinnosti vyššie uvedených vlastníkov toto právo trpieť, opatrovať menovaných až do ich smrti.

9. Podľa výpovede žalovanej v 1. Rade, šlo o spoločný nápad jej a žalobcu predmetné nehnuteľnosti čiastočne darovať a čiastočne predať žalovaným v 2. a 3. rade, pričom k zriadeniu vecného bremena k uvedenému domu došlo preto, aby bola istota, že budú môcť v tomto dome dožiť. Bolo to postavené tak, že hore mali bývanie dcéra so zaťom (t.j. žalovaní v 2. a 3. rade) a dole ona so žalobcom.

10. Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že časť domu bola darovaná a to jeho manželke - žalovanej v 3. rade a časť bola im bola odpredaná, pričom podľa jeho vedomosti to bolo tak robené kvôli daniam, o ničom inom nevie. Bolo zriadené vecné bremeno kvôli svokrovcom, teda žalobcovi a žalovanej v 1. rade a to kvôli tomu, aby mohli v tomto dome dožiť.

11. Žalobca tvrdil, že pôvodne on chcel dom darovať len dcére - žalovanej v 3. rade, ale nejako ho spracovali tak, že dostal to nakoniec aj zať - žalovaný v 2. rade kúpou v 1-tine.

12. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 11C/71/2013-14 zo dňa 15.50.2013, právoplatným dňa 20.05.2013, bolo manželstvo žalovanej v 1. rade a žalobcu rozvedené.

13. Žalobca vo svojej výpovedi pred súdom tvrdil, že z domu odišiel preto, že vzťahy medzi ním a žalovanou v 1. rade boli tak narušené, že táto do neho skákala vyháňala ho z domu, s tým, že tam nemá čo hľadať, že oni dvaja tam nemôžu po rozvode bývať, lebo sa pozabíjajú. On do domu nebol pustený, bol nútený odísť, aby nedošlo k tomu, žeby nastala nejaká veľká kolízia, napr. veľké bitky a tak, a to dokonca až do vraždy. Žalobca tvrdil, že je to práve žalovaná v 1. rade, ktorá je tak agresívna a výbušná, že nerozmyšľá absolútne, čo robí, jej to je jedno, čo urobí a čo jej príde momentálne, to už aj koná a z toho hľadiska bol jeho strach bývať pri nej. Obával sa, že ho pripraví o život a všetko, preto z toho dôvodu odišiel preč.

14. Tieto tvrdenia žalobcu mala dosvedčovať svedkyňa Q. A. - dcéra žalobcu a žalovanej v 1. rade, z výpovede ktorej vyplynulo, že bolo bránené žalobcovi bývať, lebo žalovaná v 1. rade trvala na tom, že ho nepustí do domu. Pred touto svedkyňou sa samotná žalovaná v 1. rade mala podľa výpovede tejto svedkyne vyjadriť tak, že chce dostať žalobcu do basy, lebo ju aj týral celý život, pričom uvedenú svedkyňu s tým požiadala o pomoc. Podľa tejto svedkyne žalovaná v 1. rade stále vystrájala, stále provokovala, pričom svedkyňa to vedela aj z vlastnej skúsenosti.

15. Naproti tomu žalovaná v 1. rade vo svojej výpovedi poprela tvrdenia žalobcu, ohľadne ním uvádzaných dôvodov jeho odchodu zo spoločnej domácnosti. Podľa nej vzťahy so žalobcom boli od počiatku zlé, a podľa jej tvrdení ju mal týrať, nadávať jej, pričom k zhoršeniu vzťahu došlo po r. 2011 resp. 2012, kedy začal podnikáť. Vtedy jej podľa jej výpovede, nedával žiadne peniaze a nadával jej. Ona si v tom čase siahla s tabletkami na život, to podľa nej preto, lebo nemala za čo kupovať stravu. Žalobca si v tom čase našiel frajerku. Ona prvý návrh na rozvod podala v novembri 2012, avšak ho stiahla na prosby žalobcu a to 25.11.2011. Následne sa v januári 2013 začal vzťah medzi žalobcom a terajšou jeho priateľkou p. C., kedy sa títo stretli v kúpeľoch. Podľa žalovanej v 1. rade niekedy vo februári, resp. marci 2013 si žalobca zbalil veci a ráno odišiel do ubytovne, kde bola jeho priateľka. Dôvodom odchodu žalobcu z ich spoločnej domácnosti teda neboli konflikty medzi nimi, ale jeho nová priateľka, teda nikto ho nevyhodil, sám odišiel.

16. Aj žalovaná v 3. rade vo svojej výpovedi potvrdila, že od času, kedy sa rodičia, teda žalobca a žalovaná v 1. rade, rozviedli, došlo medzi nimi k zhoršeniu vzťahu, avšak už aj pred tým boli medzi nimi hádky na dennom poriadku. Podľa jej tvrdení žalobca pil a hrešil, útočil na matku (žalovanú v 1. rade) a dokonca táto bola aj v nemocnici, kedy mala otras mozgu. Denno-denne počúvala hádky medzi nimi a aj to, ako žalobca nadával. On stále vyvolával hádky, buď prišiel opitý, stále nadával na ňu, manžela, ako aj vnučku, nadával matke. Podľa tejto žalovanej sa žalovaná v 1. rade chcela rozviesť už vtedy, ale žalobca ju v nemocnici upýtal, aby od toho upustila. Ona (žalovaná v 3. rade) sa nikdy do ich sporov nestarala. Uvedená svedkyňa pripustila, že pila aj žalovaná v 1. rade, avšak odôvodňovala to tým, že to bolo kvôli žalobcovi, kvôli ktorému žalovaná v 1. rade zjedla lieky a pila alkohol. Poprela však, žeby žalovaná v 1. rade pravidelne pila a mohlo to byť raz alebo dvakrát, čo matka zjedla lieky a zapila ich alkoholom.

17. Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi potvrdil, že medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade dobre nebolo nikdy, avšak asi za obdobie siedmich rokov dozadu sa dostali do štádia, ako je teraz. Sú rozvedení a podľa tohto žalovaného svokra - žalovaná v 1. rade nedokázala so žalobcom už žiť, lebo buď pil, hrešil a stále boli medzi nimi zvady. Koľko krát prišiel žalobca domov, vždy bola u nich aj polícia, lebo vždy niečo vyparatil, niečo ukradol. Oni mali súdne spory, on sa do toho nestaral.

18. Aj z výpovede svedkyne L. A. - vnučky žalobcu a žalovanej v 1. rade, ktorá u nich asi štyri roky žila a to v období od roku 2009 vyplynulo, že sa títo poslednú dobu jej pobytu u nich začali hádať. Čo bolo dôvodom manželských nezhôd žalobcu a žalovanej v 1. rade, k tomu sa nevedela vyjadriť. V tom čase žalobca začal chodiť pracovať do penziónu, začali hádky, vyvrcholilo to tak, že následne si žalobca začal variť sám v penzióne, žalovaná v 1. rade mu už ani nevarila. Svedkyňa tiež uviedla, že zhruba 5-6 rokov dozadu jej mala žalovaná v 1. rade ukázať kameň, s tým, že pokiaľ sa žalobca vráti domov s autom, že mu ho hodí do auta. Žalovaná jej nevysvetlila, prečo tak chce konať, svedkyňa sa len domnievala, že jej zrejme vadilo to, že žalobca užíval toto auto a to vtedy, ak ho chcela ona. Tiež jej mala uvedená žalovaná uviesť, že urobí všetko preto, aby dostala žalobcu do basy. Zároveň v uvedenom období podľa výpovede tejto svedkyne žalovaná v 3. rade a žalovaný v 2. rade sa so žalobcom nerozprávali. Ona samotná však nebola očitým svedkom nejakého konfliktu medzi žalobcom a žalovanými 2. a 3. rade.

19. O charaktere vzájomného spolužitia žalobcu a žalovanej v 1. rade v tomto období vypovedá aj množstvo priestupkových konaní, ktoré sa viedli, ako voči osobe žalobcu, tak aj voči osobe žalovanej v 1. rade.

20. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, vo vzťahu k osobe žalobcu bolo do nariadenia predbežného opatrenia, ktorého návrh podala žalovaná v 1. rade, evidovaných niekoľko priestupkových konaní. Konkrétne za skutok, ktorý sa mal uskutočniť dňa 02.10.2012 o 22:30 hod., kedy sa mal žalobca hrubo správať voči žalovanej v 1. rade a to tak, že jej nadával, že je „lenivá piča, jebnutá“, pričom tento priestupok prejednával Okresný úrad Spišská Nová Ves pod sp.zn. R. a bol vybavený tak, že konanie bolo zastavené dňa 27.12.2012.

21. Ďalšie priestupkové konanie bolo vedené voči žalobcovi za skutok zo dňa 25.11.2012, kedy sa menovaný v dopoludňajších hodinách pred Okresným súdom Spišská Nová Ves mal hrubo správať voči žalovanej v 1. rade a to tak, že jej povedal, aby si pojebala auto, pričom tento priestupok bol prejednaný Okresným úradom Spišská Nová Ves pod sp.zn. Q. s dátumom ukončenia 27.02.2014 a s uloženou sankciou - pokutou vo výške 25,- Eur.

22. Ďalšie priestupkové konanie bolo vedené voči žalobcovi za skutok, ktorý sa mal uskutočniť dňa 15.02.2013 v dopoludňajších hodinách, kedy mal žalobca v spoločnom dome na ul. A. sa hrubo správať voči žalovanej v 1. rade a to tak, že jej nadával do pŕíc a do kuriev a dňa 22.06.2013 v popoludňajších hodinách vo dvore J. F. XX Z. A. Z., kedy jej mal spôsobiť drobné ublíženie na zdraví a to tým spôsobom, že ju sotil do pliec, následkom čoho spadla na zem, čím jej spôsobil ľahké zranenie a to pomliaždenie krčnej a hrudnej chrbtice bez práceneschopnosti, pričom tento priestupok prejednával Okresný úrad Spišská Nová Ves pod sp.zn. Q. a bol vybavený tak, že konanie bolo zastavené dňa 27.02.2014.

23. Ďalšie priestupkové konanie bolo vedené voči žalobcovi za skutok, ktorý sa mal uskutočniť dňa 18.05.2013 v čase okolo 09:00 hod. v A.R. Z. G. F. A. v rodinnom dome č. X, kedy sa mal v kuchyni hrubo správať voči bývalej manželke -žalovanej v 1. rade, a to tak, že jej nadával slovami: „ty debilne pojebaný“ a následne jej z domu nadával slovami: „lenivá piča pojebaná“, pričom tento priestupok prejednával Okresný úrad Spišská Nová Ves pod sp.zn. Q. a bol vybavený uložením pokuty 20,- EUR žalobcovi dňa 25.11.2013.

24. V tom istom priestupkovom konaní sa tiež riešil voči žalobcovi skutok, ktorý sa mal uskutočniť dňa 18.05.2013 v čase okolo 09:00 hod. v A.R. Z. G. F. A. Z. P. V. Č.. X, kedy mal v kuchyni spôsobiť drobné ublíženie na zdraví bývalej manželke - žalovanej v 1. rade a to tak, že ju mal jedenkrát udrel pästou do oblasti čela, čím jej mal spôsobiť pohmoždenie hlavy v oblasti čela a podvrtnutie krčnej chrbtice, pričom tento priestupok prejednával Okresný úrad Spišská Nová Ves pod sp.zn. Q. a bol vybavený tak, že konanie bolo zastavené dňa 25.11.2013.

25. Týmto obom vyššie uvedeným priestupkovým konaniam vo veci uvedených skutkov ako vyplynulo zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 1C/322/2014 (č.l. 45-48) predchádzalo ešte konanie na Okresnom riaditeľstve PZ, odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality, ktorý orgán o týchto skutkoch rozhodol uznesením ČVS: U.-XXX/OVK-A.-XXXX zo dňa 19.11.2013, na základe ktorého bola uvedená vec postúpená na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/90 Zb. práve Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Spišská Nová Ves, ako správne orgánu.

26. Z uvedeného rozhodnutia Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality, vyplynulo, že pre vyššie uvedené konania vo vzťahu k osobe žalobcu bolo pôvodne začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, z ktorého skutku mal byť podozrivý žalobca a síce na tom skutkovom základe, že v období najmenej od r. 2009 do 07.06.2013 v Meste A. Z., v rodinnom dome na ul. A. XXX/X pod vplyvom alkoholu mal pravidelne kričať, ponižovať, vulgárne nadávať žalovanej v 1. rade, fyzicky ju napádať, dňa 18.05.2013 udrieť pästou do hlavy, pričom pri kontrolnom vyšetrení na chirurgickom oddelení nemocnice v Krompachoch bola žalovaná v 1. rade po pretrvávajúcej bolesti hlavy a závrate hospitalizovaná od 19.05. do 23.05.2013 a následne prepustená do ambulantnej starostlivosti a v tom čase s presne neustálenou práceneschopnosťou, naposledy dňa 22.06.2013 ju mal fyzicky napadnúť na dvore jej dcéry Q. A. Z. A. Z., F. J. XX, tak, že ju sotil rukami do pliec, následkom čoho poškodená spadla na trávnik dvora, čím uvedeným konaním mal spôsobiť poškodenú (žalovanej v 1. rade v tomto konaní) fyzické a psychické utrpenie, ktoré ohrozovalo jej psychické a fyzické zdravie, následkom tohto konania poškodená (žalovaná v 1. rade v tomto konaní) dňa 14.02.2013 požila lieky, ktoré zapila alkoholom, po ich požití stratila vedomie a prebrala sa na internom oddelení nemocnice v Krompachoch.

27. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality, vyplynulo, že uvedený orgán tak rozhodol po tom, čo konštatoval, že z vykonaného vyšetrenia nebolo preukázané, aby žalobca svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona poukazujúc na tú skutočnosť, že pri oboch fyzických napadnutiach mala podiel na konaní podozrivého aj samotná poškodená, keď mu v prvom prípade zobrala doklady od osobného motorového vozidla, čo aj sama potvrdila a v druhom prípade verbálnym napadnutím priateľky podozrivého (žalobcu v tomto konaní) na dvore ich dcéry Q. A., čo bolo potvrdené aj výsluchmi svedkov. S poukázaním na závažnosť predpokladanú v § 10 ods. 2 Tr. zákona konanie žalobcu v rozhodnom období r. 2009 do 07.06.2013 v A. Z. vo vzťahu k jeho bývalej manželke (žalovanej v 1. rade v tomto konaní) by iný orgán mohol

posúdiť ako priestupok v zmysle zákona SNR č. 372/90 Zb., preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

28. Ďalšie priestupkové konanie bolo vedené voči žalobcovi za skutok, ktorý sa mal uskutočniť dňa 28.05.2014 v čase okolo 15.30 hod., kedy v mieste svojho trvalého bydliska mal svojim verbálnym prejavom narušiť občianske spolunažívanie žalovanej v 1. rade a to tým spôsobom, že v čase jej neprítomnosti za prítomnosti vnučky C. O.C., G.. XXXX verbálne osočoval rodinných príslušníkov a manipuloval s rôznymi vecami aj napriek tomu, že majetok ešte nebol súdne vysporiadaný, pričom tento priestupok prejednával Okresný úrad Spišská Nová Ves pod sp.zn. U.-A.-U.-XXXX/XXXXXX a bol vybavený tak, že vec bola odložená dňa 30.06.2014.

29. Ďalšie priestupkové konanie bolo vedené voči žalobcovi za skutok, ktorý sa mal uskutočniť dňa 10.09.2014 v A.T. Z., A. XXX/X, kedy mal poškodiť vchodovú vstupnú bránu do nádvoría rodinného domu a to ľavé krídlo brány v časti zabezpečovacieho zariadenia a kovovej výstuhy, ktorú mal zatlačiť a tým ju mierne ohnúť, pričom v ohnutej časti došlo k popraskaniu farby, čím mal takto spôsobiť škodu žalovanému v 2. rade v celkovej výške 10,- Eur, pričom tento priestupok prejednával Okresný úrad Spišská Nová Ves pod sp.zn. U.-A.-U.-XXXX/XXXXXX a bol vybavený tak, že konanie bolo zastavené dňa 18.12.2014.

30. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR sa však v uvedenom období viedli priestupkové konania aj vo vzťahu k osobe žalovanej v 1. rade. Konkrétne za skutok zo dňa 28.07.2013 o 13:50 hod. v O. J. M. Z. M. A. Z., kedy sa hrubo správala voči C. C., G.. XXXX, K. O. XXX, L. M. (terajšej partnerke žalobcu - poznámka súdu) a to tak, že jej vulgárne vynadala do kuriev, pričom tento priestupok bol prejednaný Okresným úradom Spišská Nová Ves pod sp.zn. Q. v rozkaznom konaní s dátumom ukončenia 06.11.2013 a s uloženou sankciou - pokarhaním.

31. Ďalšie priestupkové konanie bolo vedené voči žalovanej v 1. rade za skutok, ktorý sa mal uskutočniť dňa 09.08.2013, pri ktorom sa mala hrubo správať ku C. C.U., G.. XXXX, K. L. M., O. XXX (terajšej partnerke žalobcu - poznámka súdu) tak, že jej povedala „tvor Ty kurva jedná pojebaná, nemáš tu čo robiť, toto je aj moje, poď vonku Ty kurva jedna pojebaná, Ty si nám rozbila rodinu“ a opakovane jej nadávala do kuriev a píč, pričom tento priestupok prejednával Okresný úrad Spišská Nová Ves pod sp.zn. Q. a bol vybavený tak, že konanie bolo zastavené dňa 04.11.2013.

32. Ďalšie priestupkové konanie bolo vedené voči žalovanej v 1. rade za skutok, ktorý sa mal uskutočniť dňa 27.11.2013 v čase o 16:59 hod. v A. Z. v mieste trvalého pobytu, kedy počas telefonického rozhovoru sa uvedená žalovaná hrubo správala voči C. C., G.. XX.XX.XXXX, K. O. XXX (terajšej partnerke žalobcu - poznámka súdu) a to tak, že jej vulgárne vynadala do kurevských kuriev a povedala jej, že je sviňa svinská a špina, pričom tento priestupok bol prejednaný Okresným úradom Spišská Nová Ves pod sp.zn. Q. s dátumom ukončenia 12.03.2014 a s uloženou sankciou - pokutou vo výške 20,- Eur.

33. Ďalšie priestupkové konanie bolo vedené voči žalovanej v 1. rade za skutok, ktorý sa mal uskutočniť dňa 10.09.2014 v čase okolo 10:30 hod. v A. Z. G. F. A. vo dvore a v dome rodinného domu č. X, kedy podozrivá mala robiť schválnosti bývalému manželovi (žalobcovi - poznámka súdu), tým, že ho pri kontrole jeho osobných vecí odmietla opätovne pustiť do pivnice a taktiež uzamkla bránu oplotená a bránila mu odísť s vozidlom z dvora rodinného domu, pričom tento priestupok prejednával Okresný úrad Spišská Nová Ves pod sp.zn. F.-A.-U.-XXXX/XXXXXX a bol vybavený tak, že vec bola odložená dňa 02.10.2014.

34. Uznesením Okresného súdu sp.zn. 8C/293/2014-31 zo dňa 31.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.02.2015, pričom doložku vykonateľnosti malo vyznačenú dňom 11.11.2014, tunajší súd na návrh žalovanej v 1. rade ako navrhovateľky smerujúcemu voči žalobcovi, ako odporcovi, nariadil predbežné opatrenie, ktorým nariadil žalobcovi, ako odporcovi v predmetnom konaní, aby dočasne nevstupoval na nehnuteľnosti, vedené na pozemku registra C a to parcelu č. 3560/5, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría v celkovej výmere 527 m², parcelu č. 3560/59, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría v celkovej výmere 53 m², parcelu č. 3560/58, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría v celkovej výmere 113 m², na ktorej sa nachádza rodinný dom súp. č. XXX, nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. A. Z., U. A. Z., U. A. G. Z., J. G. L. Č.. XXXX, vedeného Okresným úradom Spišská Nová Ves, katastrálny odbor. Zároveň sa vo výroku tohto rozhodnutia konštatovalo,

že uvedené predbežné opatrenie bude trvať do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a v prípade, že v lehote 30 dní navrhovateľka, ktorou bola žalovaná v 1. rade v tomto sporovom konaní, takýto návrh na súd nepodá, toto predbežné opatrenie malo trvať a mať účinnosť do 40 dní od jeho doručenia účastníkom. Zároveň týmto predbežným opatrením súd uložil žalovanej v 1. rade, ako navrhovateľke, v lehote do 30 dní od doručenia uvedeného uznesenia podať návrh na súd na začatie konania vo veci samej.

35. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia prvostupňového súdu vyplynulo, že súd o predmetnom predbežnom opatrení rozhodol podľa § 76 ods. 1 písm. g) vtedy platného a účinného Občianskeho súdneho priadku.

36. Uvedené uznesenie na základe odvolania žalobcu, ako odporcu v predmetnom konaní, bolo potvrdené aj rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, ako odvolacieho súdu a to uznesením sp.zn. 2Co/79/2015 - 64 zo dňa 10.02.2015.

37. Žalovaní v 1. až 3. rade podali na tunajšom súde v procesnej pozícii žalobcov dňa 08.12.2014 voči žalobcovi v tomto konaní v procesnej pozícii žalovaného, žalobu na zrušenie vecného bremena, kedy uvedené konanie sa viedlo na tunajšom súde pod sp.zn. 1C/322/2014.

38. Uvedené konanie bolo ukončené uznesením sp.zn. 1C/322/2014-90 zo dňa 02.12.2015 a to na základe späťvzatia predmetnej žaloby žalovanými v 1. až 3. rade, vystupujúcimi v predmetnom konaní ako žalobcovia, ktorým uznesením tunajší súd vyslovil, že nesúhlas žalovaného v uvedenom predmetnom konaní (t.j. žalobcu v tomto konaní) so späťvzatím žaloby nie je dôvodný, a predmetné konanie zastavil. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.2015.

39. Aj v tomto období prebehlo niekoľko priestupkových konaní smerujúcich, ako voči žalobcovi, tak aj žalovanej v 1. rade, pričom žalobca podnikol určité kroky, ktoré podľa jeho názoru svedčili o jeho snahe vrátiť sa späť do rodinného domu, vo vzťahu ku ktorému má zriadené vecné bremeno doživotného užívania.

40. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bolo vedené voči žalobcovi priestupkové konanie za skutok, ktorý sa mal uskutočniť v mesiaci september 2014 v presne nezistený deň a v presne nezistenom čase v A. Z. vo dvore rodinného domu č. XXX/X G. F. A., kedy sa mal hrubo správať voči žalovanej v 1. rade a to tak, že jej mal vulgárne vynadať do kuriev, pič a mal jej povedať, že ju mária skare a že bola kurva celý život a následne mal do nej štuchnúť a keď sa postavila pred motorové vozidlo, aby mu zabránila v odjazde, mal ju autom tlačiť 2 - 3 metre, pričom tento priestupok prejednával Okresný úrad Spišská Nová Ves pod sp.zn. U.-A.-U.-XXXX/XXXXXX a bol vybavený tak, že konanie bolo zastavené dňa 11.06.2015.

41. S týmto vyššie uvedeným priestupkovým konaním vo veci uvedeného skutku ako vyplynulo zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 1C/322/2014 súvisí aj konanie, ktoré prebehlo na Obvodnom oddelení PZ A. Z., ktorým uvedený orgán uznesením ČVS: U.-XXXX/SV-A.-XXXX zo dňa 03.02.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.03.2015, odložil trestné stíhanie vedené proti žalobcovi za skutok, ktorého sa tento mal údajne dopustiť dňa 28.07.2013, a to tak, že v čase okolo 13:50 hod. na ulici U. Z. M. A. Z., Z. O. J. M., mal svojej manželke (žalovanej v 1. rade v tomto konaní) privrieť hlavu do dverí a vulgárne jej nadávať, pričom bolo Okresným úradom Spišská Nová Ves, rozhodnutím pod sp.zn. U.-A.-U.-XXXX/XXXXX zo dňa 02.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.10.2013 konanie v priestupkovej veci zastavené, pretože spáchanie skutku nebolo obvinenému z priestupku preukázané, teda predmetná vec bola odložená, nakoľko trestné stíhanie bolo neprípustné.

42. Zároveň týmto rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ A. Z. bolo oznámenie týkajúce sa podozrenia z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ku ktorému malo dôjsť tým, že žalobca dňa 17.09.2014 v čase okolo 10.30 hod. prišiel k poškodenej do miesta jej bydliska, do rodinného domu v A. Z., G. F. A. XXX/X, kde jej začal vulgárne nadávať a keď stála na dvore pri bráne tak do nej štuchal a potom, keď nasilu otvoril bránu, ona sa postavila pred jeho auto a tlačil ju týmto autom asi 2-3 m pred sebou, a ďalej dňa 02.10.2014 v doobedňajších hodinách v budove Okresného súdu Spišská Nová Ves, po pojednávaní vo veci vysporiadania BSM ju mal opätovne slovne vulgárne napádať a vyhrážal sa jej, že

jej nedá pokoj a že ju zničí, odovzdané Okresnému úradu Spišská Nová Ves na prejednanie priestupku, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. poriadku.

43. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia Obvodného oddelenia PZ A. Z. vyplynulo, že pokiaľ ide o vec, ktorá bola týmto rozhodnutím odložená, v jej prípade sa u žalobcu jednalo o osobu, proti ktorej sa priestupkové konanie pre určitý čin skončilo meritórnym rozhodnutím príslušného správneho orgánu a teda nebolo možné ju trestne stíhať a odsúdiť pre ten istý čin, hoci by bol tento čin právne kvalifikovaný, ako trestný čin a v už skončenom priestupkovom konaní bol právne kvalifikovaný ako priestupok, pričom sa v odôvodnení poukázalo na zásady „ne bis in idem“.

44. Pokiaľ ide o vec, o ktorej sa v tomto rozhodnutí rozhodlo tak, že bola odovzdaná na priestupkové konanie, k nej sa v odôvodnení uvedeného rozhodnutia Obvodného oddelenia PZ A. Z. konštatovalo, že v danom prípade nedošlo k úmyselnému ublíženiu na zdraví, čím nebola naplnená skutková podstata prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a to objekt, čiže zdravie, kde po fyzickom napadnutí dňa 17.09.2014 nedošlo k zraneniu, ktoré by si vyžiadalo lekárske vyšetrenie a čo sa týka skutku zo dňa 02.10.2014 sa podozrivý (žalobca v tomto konaní) nedopustil fyzického napadnutia, ale verbálneho a z toho dôvodu nemožno konštatovať, že v tomto prípade boli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví. V závere sa konštatovalo, že toto konanie je možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. t/ zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch, ktorý je však vecne a miestne príslušný prejednať Okresný úrad.

45. Ďalšie priestupkové konanie bolo vedené voči žalobcovi za skutok, ktorý sa mal uskutočniť dňa 02.10.2014 v dopoludňajších hodinách v presne nezistenom čase v Spišskej Novej Vsi v pojednávacej miestnosti Okresného súdu po pojednávaní sa mal hrubo správať voči žalovanej v 1. rade a to tak, že povedal, že ona klame po celý život, ona je cigán, nič nerobí, len klame celý život a právnej zástupkyňi JUDr. Z. mal povedať: „Vy ešte uvidíte, s kým ste sa dali dokopy, vy uvidíte, čo je za jednu, vy to všetko zistíte“, pričom tento priestupok prejednával Okresný úrad Spišská Nová Ves pod sp.zn. U.-A.-U.-XXXX/XXXXXX a bol vybavený tak, že konanie bolo zastavené dňa 11.06.2015.

46. Voči žalovanej v 1. rade sa viedlo priestupkové konanie za skutok, ktorý sa mal uskutočniť dňa 06.10.2014 na cintoríne v A. Z. počas pohrebu, kedy sa hrubo správala k Š. A., G.. XXXX, K. A. Z., J.Á. XXX/XX tak, že mu povedala, že je sviňa a zároveň sa hrubo správala k Q. A., G.. XXXX, K. A. Z., J. XXX/XX (dcére žalobcu a žalovanej v 1. rade) tak, že aj ju nazvala sviňou, pričom tento priestupok bol prejednaný Okresným úradom Spišská Nová Ves pod sp.zn. U.-A.-U.-XXXX/XXXXXX s dátumom ukončenia 17.02.2015 a s uloženou sankciou - pokutou vo výške 25,- Eur.

47. Podľa výpovede žalovanej v 1. rade, okrem situácie, kedy bola v kúpeľoch a žalobca nebol pustený domov, vo všetkých ostatných prípadoch ho domov púšťali. Uviedla, že žalobca chodil domov, keďže mal kľúče, pričom podľa jej tvrdení vždy, keď prišiel domov niečo chýbalo. Tvrdila, že jej žalobca takto zobral vyhrievaciu deku, masáž na nohy, stojan na grilovanie, tiež si zobral kotlík, tiež jej vzal 1.000,- Eur a ďalej bežné veci, u ktorých postrádala, že zrazu tu a tu niečo chýba, napr. zobral pletivo a iné. Neriešila to však na polícii. Žalobca to popieral.

48. Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že žalovaná v 1. rade tvrdila žalobcovi, že keď chce, nech dôjde, avšak tento samotný žalovaný bol toho názoru, že toto spolužitie by dlho nevydržalo. Žalovaný v 2. rade tiež vo svojej výpovedi uviedol, že on nebránil žalobcovi v návrate. Vždy hovoril, že on s rodinou má vrch a žalobca so žalovanou v 1. rade majú spodok domu.

49. Podľa výpovede žalobcu, pokiaľ ide o žalovanú v 3. rade (jeho dcéru), nepovedal by, že by mu dcéra bránila v užívaní nehnuteľností, táto nebola pri hádkach medzi ním a žalovanou v 1. rade, a v skutočnosti uvedenú „vojnu“ vyvolala žalovaná v 1. rade, teda exmanželka a podporu mala v zaťovi, teda v žalovanom v 2. rade.

50. Samotná žalovaná v 3. rade vo svojej výpovedi uviedla, že ona nijakým spôsobom nebráni žalobcovi v návrate domov a tento sa môže vrátiť.

51. Výpoveďami strán sporu však bolo potvrdené, že na predných dverách rodinného domu, ku ktorému sa viaže vecné bremeno, došlo k výmene zámok. Ako uvádzal žalobca boli vymenené „fabky“ na

zámkach, okrem tej z dvora, v ktorej ale stále podľa jeho výpovede je zasunutý kľúč. Žalovaná v 1. rade potvrdila, že vymenila zámky na dome, ale len na predných dverách, nie na zadných, pričom podľa jej tvrdenia na zadných dverách nie je v zámke kľúč a ak je, tak len vo večerných hodinách. Výmenu zámok na predných dverách potvrdila aj žalovaná v 3. rade, avšak k tomu, či je zozadu vložený kľúč a nedá sa tak dostať dnu sa nevedela vyjadriť, keďže podľa jej tvrdení ona dole nie je.

52. Rovnako tak výpoveďami strán sporu bolo potvrdené, že medzičasom, kým žalobca neprebýval v predmetnom dome, došlo k určitým stavebným úpravám v časti, ktorú pôvodne obýval.

53. Ako strany sporu zhodne uvádzali, žalovaní v 2. a 3. rade spolu so svojimi deťmi obývali a aj naďalej obývajú vrchnú časť domu, kde majú obývačku, kuchyňu, dve detské, spálňu a tiež kúpeľňu. Žalobca a žalovaná v 1. rade obývali, kým žili spolu, celý spodok rodinného domu, pričom tento pozostáva zo spálne, kúpeľne, špajze, kuchyne, obývačky, a tiež drevom obloženej tzv. slovenskej izby.

54. Obývačka v časti domu pôvodne obývanej žalobcom, však bola prestavaná na izbu pre vnuka žalobcu, t.j. syna žalovaných v 2. a 3. rade.

55. Žalovaná v 1. rade v tejto súvislosti vo svojej výpovedi uviedla, že keďže žalobca s nimi nebýval, povedala dcére (žalovanej v 3. rade), že môže zriadiť vnukovi izbu v dolnej časti, ktorú ona obývala. Šlo o izbu obývačky, kde sa urobila sadrokartónová priečka. To potvrdil aj žalovaný v 2. rade, kedy uviedol, že v časti domu, ktorú obývali svokrovci boli vykonávané zmeny a síce obývačka bola prerobená na detskú izbu, nakoľko v tejto časti domu bývala žalovaná v 1. rade sama a nepotrebovala obývačku a táto detská izba bola urobená pre ich syna. Obývaciu izbu v dolnej časti prerábali na detskú izbu pre syna preto, lebo dievčatá dospeli a chceli mať vlastnú izbu a dole bolo voľné miesto. Podľa neho žalobca aj naďalej má možnosť prebývať v predmetnom rodinnom dome, nakoľko má tam k dispozícii celú drevenú izbu tzv. slovenskú izbu, môže si ju prerobiť. Je pravda, že z tejto izby viedlo schodisko, ale to bolo zrušené v čase, keď si oni hore vystavali samostatnú bytovú jednotku. Odstránilo sa toto schodisko, ktoré zasahovalo do izby a urobil sa samostatný vchod z uvedeného schodišťa z vonku domu.

56. K týmto zmenám došlo bez konzultácii, či vyrozumienia žalobcu o nich. Ako uviedla žalovaná v 1. rade, so žalobcom nekonzultovala uvedenú prestavbu a to poukazujúc na čestné prehlásenie podpísané na matrike, kde mali podľa jej názoru dcére udeliť súhlas na prestavby v dome. Rovnako tak žalovaná v 3. rade vo svojej výpovedi uviedla, že prerábku v dolnej časti domu so žalobcom nekonzultovala, pretože ona s manželom sú majitelia domu, čo bolo povedané aj políciou, že si môžu v dome robiť, čo chcú a všetko platia oni, žalobca neplatí nič a ona nevidí dôvod, prečo má za neho čosi platiť. Aj žalovaný v 2. rade bol toho názoru, že nemal čo tieto zmeny konzultovať so žalobcom, nakoľko oni majú k dispozícii papier, podľa ktorého môžu vykonávať zmeny s jeho súhlasom.

57. Podľa čestného prehlásenia predloženého súdu žalovanými, pod týmto prehlásením podpísaní žalobca a žalovaná v 1. rade splnomocnili žalovaného v 2. rade a žalovanú v 3. rade k úprave a rekonštrukcii rodinného domu na ulici A. Č.. X, Z. A. Z.. Podpisy menovaných boli osvedčené ešte dňa 09.04.2003.

58. Po právoplatnom skončení konania sp.zn. 1C/322/2014 žalobca vykonal dva pokusy, ktorými sa domáhal spätného návratu do spoločnej domácnosti k žalovanej v 1. Rade.

59. Prvý pokus o návrat sa mal realizovať dňa 01.07.2016, pričom mu predchádzala písomná výzva zo dňa 20.05.2016, ktorou žalobca cestou svojho právneho zástupcu vyzval žalovaných v 1. až 3. rade, aby všetky úpravy, ktoré medzičasom uskutočnili na nehnuteľnostiach a síce predmetnom rodinnom dome súp. č. XXX, uviedli do predošlého stavu a umožnili tak výkon vecného bremena, pričom im poskytol lehotu 30 dní odo dňa prevzatia tejto výzvy a zároveň ich upozornil, že žalobca začne s užívaním predmetnej nehnuteľnosti najneskôr 01.07.2016, v ktorý deň sa dostaví k uvedenej nehnuteľnosti o 09.30 hod. a zároveň ich vyzval, že v prípade, ak medzičasom vymenili kľúče od vstupných dverí do nehnuteľnosti, príp. vchodovej brány, aby najneskôr daného dňa t.j. 01.07.2016 žalobcovi odovzdali po jednom kľúči od každého zámku, prípadne tieto doručili do kancelárie právneho zástupcu, aby si nemusel, či už svojpomocou alebo inak, domáhať vstupu do rodinného domu. Zároveň ich upozornil, že v opačnom prípade si žalobca svoje práva uplatní súdnou cestou.

60. V súvislosti s jeho pokusom dostať sa do domu dňa 01.07.2016 žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že do domu sa vôbec nedostal, aj keď boli vnúčatá doma, ale neotvorili mu. Zavolať políciu, že mu neumožňujú jeho práva, o čom sa aj spísal na polícii záznam. Následne o mesiac to opätovne skúsil, kedy už žalovaná v 1. rade bola doma, umožnila mu vstup do domu, ale nebolo mu umožnené bývanie. Ako náhle v ten deň prišiel do kuchyne začala na neho kričať, hrešiť a tak všetkému bol koniec. On sa chcel so žalovanou v 1. rade dojednať, ale keďže videl, že sa to nedá, tak odišiel preč.

61. Žalovaná v 1. rade sa nevedela bližšie vyjadriť priebehu tohto vstupu žalobcu do domu uvedeného dňa 01.07.2016. Potvrdila však, že domnievajú sa, že ide o situáciu, kedy mal žalobca zákaz prísť do domu a ona bola v kúpeľoch, že inštruovala vnuka, že právnička už písala papier žalobcovi a pokiaľ by sa ten dostavil domov, aby ho do domu nepúšťal.

62. Podľa Záznamu zo služby z Obvodného oddelenia PZ A. Z. Č.. U.-A.-U.-XX-XXX/XXXX dňa 01.07.2016 bola o 10:30 hod. vyslaná hliadka na adresu U. Č.. X, A. Z., odkiaľ žalobca oznamoval, že potrebuje asistenciu polície. Na mieste uviedol, že je rozvedený a jeho exmanželka - žalovaná v 1. rade vymenila zámky na všetkých dverách ich spoločného rodinného domu bez jeho vedomia a nedala mu kľúče. On sa nemôže dostať do domu, pričom nie sú majetkovoprávne vysporiadaný a je rovnako majiteľom domu, ako ona. Hliadka sa pokúsila spojiť s menovanou žalovanou, avšak táto nebola doma. Hliadke otvoril vnuk žalovanej 1. rade, ktorému bolo hliadkou vysvetlené, že aj keď sú uvedené strany sporu rozvedené, do dňa zásahu uvedenej hliadky nie sú majetkovoprávne vyporiadní, čo znamená, že ani on a ani žalovaná v 1. rade nemôžu vymeniť zámok na dverách a nepustiť žalobcu do domu. Následne žalobca podľa uvedeného záznamu z miesta odišiel na svojom vozidle.

63. Podľa uvedeného záznamu hliadka bola vyslaná na uvedenú adresu v ten istý deň ešte raz a to o 12:00 hod., nakoľko vyššie uvedený vnuk videl, že žalobca chodí po dvore, pričom uvedený pozemok nebol žalobcov a vnuk si neželá, aby tam bol. Po príchode hliadky bol už žalobca u suseda. Hliadke uviedol, že nechce robiť problémy a preto ide preč, čo aj za prítomnosti hliadky urobil.

64. V súvislosti s týmto dátumom pokusu žalobcu o vstup do rodinného domu sa viaže aj ďalšie priestupkové konanie, ktoré sa viedlo voči žalobcovi, kedy z priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ A. Z., J.. U.-A.-U.-XX/XXXX-O. vyplynulo, že sa viedlo pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/90 Zb., ktorého sa mal dopustiť vo vzťahu k svojim vnučkám a to N. O., G.. XX.XX.XXXX Q. C. O., G.. XX.XX.XXXX, pričom uvedené konanie bolo ukončené podnetom na začatie konanie o priestupku.

65. Z obsahu uvedeného priestupkového spisu vyplynulo, že žalobca podľa výpovede mal. C., Q. Q. M.. N. V. XX.XX.XXXX v čase okolo 09:30 hod. mal prísť k ich domu a začať im zvoniť, obe vnučky mu neotvorili, nakoľko sa ho báli, po chvíli žalobca odišiel a následne vnučky išli do mesta, kde sa im žalobca mal prihovoriť, vyčítať im, že sa mu nevedia pozdraviť a keď mu oznámili, že sa ho boja, lebo robí rozbroje v rodine, tak im mal začať kričať, že on ešte len začína a už teraz si majú začať hľadať bývanie, lebo im vezme dom. Z obsahu uvedeného spisu vyplynulo, že žalobca v rámci záznamu o podaní vysvetlenia potvrdil, že prišiel k predmetnému rodinnému domu, chcel do neho vstúpiť, dvere však boli zamknuté, prišli však k nemu tieto jeho vnučky, ktoré on mal vystíkať a na otázku, prečo sa mu neozvali na narodeniny mu mala mal. N. uviesť, že je to preto, lebo vystrája. Poprel, žeby on na tieto vnučky nejakým spôsobom kričal, poukázal na to, že je mu zakazovaný styk s nimi a komunikácia.

66. Ďalší pokus o vstup do domu sa mal uskutočniť dňa 16.11.2016. K tomu žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že v tom čase žalovaná v 1. rade doma nebola, suseda jej však volala, že on chodí okolo domu, preto si so sebou žalovaná v 1. rade doniesla sestru, aby mala svedka, čo sa bude diať. Podľa názoru žalobcu, si zrejme myslela, že budú na seba kričať, ale on nekričal, pýtal sa, či mu umožní bývať v dome. Tiež si od fotil to, ako prerobili izbu. V kuchyni aj žalovanú v 1. rade žiadala, aby nehrešila na jeho terajšiu partnerku a žiadala, aby sa opätovne dojednali, aj švagriná prišla zo spálne a uvádzala žalovanej, aby sa dojednali. Nedalo sa to, čoraz viac žalovaná v 1. rade kričala, a tak on povedal, že dohoda so žalovanou v 1. rade nie je možná, odišiel, prišiel na políciu, kde je o tom záznam. Na polícii bol urobený zápis, následne to bolo prejednané poriadkovou komisiou. Následne asi o pol roka, išla podať žalovaná v 1. rade podanie na neho v tej istej veci, s tým, že jej údajne mal klásť do kuriev a pič, následne boli predvolaní na políciu, kde sa urobil zápis, pričom on trval na tom istom, čo vypovedal pol roka pred

tým. V tejto veci bola vypočutá aj p. W. M., ako svedkyňa a polícia to odovzdala na obvodný úrad na prejednanie.

67. K tomuto vstupu do domu žalovaná v 1. rade uviedla, že v ten deň bola u nej na návšteve sestra, kedy zazvonil žalobca a ona išla mu vtedy zozadu otvoriť, sadla si v kuchyni. Tvrdila, že žalobca jej sestre nadával, žiadal ju, aby odišla z domu. Žalobca v tom čase vošiel do izby vnuka, začal si ju fotiť, pýtala sa ho, čo tu robí. Následne prišiel do kuchyne, tvrdil, že musel kvôli nej z domu odísť a začal jej nadávať do rôznych. Vyzvala žalobcu, aby si zobral svoje veci a z domu odišiel. Žalobca sa vtedy dožadoval ísť do pivnice, ona ho však odkázala na zaťa, aby počkal na neho, lebo nevedela, aké má veci zať a aké žalobca. Následne jej prišlo zle, volala policajtov a tiež bola pri nej záchranka. Následne išli na políciu, kde bola vyzvaná, aby po príchode hliadky k domu otvorila žalobcovi pivnicu, čo ona aj prisľúbila, avšak samotný žalobca to odmietol, že on už nikde nejde. Následne hliadka prišla k ním domov, vošli spolu do pivnice a spísali záznam. Vtedy podľa jej výpovede tvrdil žalobca, že mu už z pivnice nič netreba.

68. V súvislosti s týmto vstupom žalobcu boli vedené aj priestupkové konania voči žalobcovi za skutok, ktorý sa mal uskutočniť práve dňa 16.11.2016 a tiež za skutok z presne nezisteného dňa v marci 2017 za hrubé správanie, pričom tento priestupok prejednával Okresný úrad Spišská Nová Ves pod sp.zn. U.-A.-U.-XXXX/XXXXXX a bol vybavený tak, že konanie bolo zastavené dňa 09.10.2017.

69. Súdu v tejto súvislosti bolo predložené žalobcom aj rozhodnutie Okresného úradu Spišská Nová Ves, odbor všeobecnej vnútornej správy sp.zn. U.-A.-U.-XXXX/XXXXXX zo dňa 11.09.2017, podľa ktorého predmetné konanie o priestupku vedené voči žalobcovi, ako podozrivému z priestupku tak, ako je vyššie uvedené, bolo zastavené, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo žalobcovi, ako obvinenému z priestupku preukázané, pričom z obsahu uvedeného rozhodnutia vyplynulo, že uvedené konanie voči žalobcovi bolo vedené pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že sa mal hrubo správať voči žalovanej v 1. rade, ako exmanželke a to takým spôsobom, že jej dňa 16.11.2016 v čase okolo 14.00 hod. a 10.03.2017 v čase okolo 13.00 hod. na adrese trvalého pobytu vulgárne vynadal do kuriev a píč.

70. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplynulo, že na ústnom prejednaní tohto priestupku mala žalovaná v 1. rade do zápisnice uviesť, že dňa 16.11.2016 okolo 14.00 hod. v izbe rodinného domu na ul. A. X Z. A. Z. jej žalobca povedal, že je kurva a piča, pri tomto skutku bola aj jej sestra M. W.. Ona v tom čase žalobcu pustila do domu, kedy si začal fotiť izbu ich vnuka, chcel ísť aj do pivnice, ale nechcela ho tam vpustiť, lebo mal tam svoje veci aj zať, za prítomnosti už spomínanej sestry jej povedal vyššie uvedené slová a preto zavolała hliadku polície. Zároveň uviedla, že dňa 10.03.2017 okolo 13.00 hod. prišiel žalobca na adresu trvalého pobytu opätovne a povedal jej, že je potrebné vyprázdniť vnukovu izbu, lebo sa do nej chce nastahovať. Následne išli spolu do kuchyne, kde sa začali hádať ohľadom priateľky žalobcu a ich detí, počas hádky jej mal žalobca nadávať, že je piča a kurva, pri skutku bola iba ona a tento žalobca, nikto iný. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia ďalej vyplynulo, že žalobca poprel, žeby žalovanej v 1. rade nadával, v súvislosti so skutkom dňa 16.11.2016 uviedol, že pri skutku bola prítomná sestra žalovanej v 1. rade. Ďalej z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplynulo, že svedkyňa M. W. potvrdila, že dňa 16.11.2016 prišiel za žalovanou v 1. rade žalobca, že mu táto otvorila dvere a že on, bez toho, aby niečo povedal, vbehol dnu a začal fotiť izbu ich vnuka, žalovaná sa ho opýtala, že prečo si fotí jeho izbu, na čo žalobca začal kričať, že kvôli nej odišiel z domu. Svedkyňa uviedla, že nepočula, aby žalobca žalovanej v 1. rade povedal, že je kurva a piča, to jej nepovedal, on len veľmi hlasno kričal.

71. Žalobca tiež tvrdil, že mu nebolo umožnené vziať si z domu niektoré osobné veci, konkrétne si chcel z pivnice vziať vyťahovák na eternit a kladivo, avšak žalovaná v 1. rade mu neotvorila a je o tom aj záznam na polícii a sú nafotené veci, ktoré chcel.

72. Žalovaný v 2. rade zase vo svojej výpovedi uviedol, že to bol práve žalobca, ktorý zobral z materiálu, ktorý bol určený na zatepľovanie rodinného domu, ktorý tento žalovaný mal, bližšie nevedel uviesť, kedy konkrétne sa to malo stať, ale väčšina týchto udalostí sa datuje od rozvodu, ktorý medzi svokrovcami prebehol.

73. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že so žalovanou v 1. rade a má ešte aj penzión na adrese: U. XX, A. Z., toho času však násilím býva v O. s priateľkou, ktorej musí platiť nájom, pretože doma pre neho

niet miesta, je s ním zvada. Priateľke podľa jeho slov platí 200,- Eur mesačne a plus robí niečo okolo domu, resp. kupuje materiál. Na preukázanie týchto svojich tvrdení však súdu nepredložil žiaden dôkaz.

74. Podľa potvrdenia realitnej kancelárie R. P. A..P.U., L. XX, A. G. Z. zo dňa 28.08.2016, vo veci určenia trhovej hodnoty nájmu nehnuteľností v k.ú. A. Z., J. G. L. Č.. XXXX a to vyššie uvedeného rodinného domu súp.č. XXX, na parcele č. 3560/58 a pozemkov, parcely č. 3560/5, zastavané plochy a nádvoria o výmere 527 m² a parcely č. 3560/59, zastavané plochy a nádvoria o výmere 53 m², sa trhovacia hodnota nájmu predmetnej nehnuteľnosti na obdobie rokov 2016 určovala vo výške 400,- Eur mesačne, pričom pri určovaní trhovej hodnoty nehnuteľnosti sa prihliadalo na technický stav a lokalitu, v ktorej sa predmetné nehnuteľnosti nachádzajú.

75. K vzájomným aktuálnym vzťahom, predovšetkým medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade sa žalobca vyjadril tak, že on v dome so žalovanou v 1. rade chce bývať aj napriek tomu, že hrozia konflikty, lebo tam má právo bývať. Tiež navrhol žalovanej v 1. rade, že pokiaľ nechce s ním bývať ona a doteraz bol preč on, nech ide teraz ona preč. Sám tiež poukazoval na to, že mu má žalovaná v 1. rade aj naďalej strpčovať život a to ako jemu, tak aj jeho priateľke a to esemeskami, kedy napríklad na Vianoce 2017 im želá, aby obaja do rána zdochli.

76. Podľa výpovede žalovanej v 1. rade, toho času vo vzťahu k žalobcovi pociťuje nenávisť, on je pre ňu v súčasnosti „mŕtvý“ a nevie si predstaviť spolužitie so žalobcom, nakoľko sa ho bojí.

77. Žalovaná v 3. rade vo svojej výpovedi uviedla, že si nevie predstaviť ďalšie spolužitie rodičov v jednom dome s nimi, pretože by žalobca stále robil len naprieky a na zlosť, nakoľko podľa jej názoru jemu ide len o to, nič iné, keďže žalobca každému uvádza, že domov sa nechce vrátiť, chce robiť len naprieky. Tvrdila že žalobca žalovanej v 1. rade vždy kričal, že ju zničí a že bude žrať suchý chlieb a to kvôli tomu, že podala žiadosť o rozvod. Bývanie umožňuje len žalovanej v 1. rade, pretože si nevie predstaviť, aby mali fungovať v jednej domácnosti žalobca so žalovanou v 1. rade.

78. Podľa § 76 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.6.2016, predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu, alebo bytu v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia.

79. Podľa § 471 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), predbežné opatrenia nariadené predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

80. Podľa § 325 ods. 2 písm. e./ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

81. Podľa § 340 ods. 1 CSP, ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli.

82. Podľa § 340 ods. 2 CSP, odsek 1 sa nepoužije, ak bolo nariadené neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e); všeobecné ustanovenia o zodpovednosti za škodu tým nie sú dotknuté.

83. Podľa § 415 zákona č. 40/1964 zb. (Občiansky zákonník), v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

84. Podľa § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka, komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia.

85. Podľa § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o vážne ohrozenie, ohrozený má právo sa domáhať, aby súd uložil vykonať vhodné a primerané opatrenie na odvrátenie hrozacej škody.

86. Podľa § 418 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto spôsobil škodu, keď odvracal priamo hroziace nebezpečenstvo, ktoré sám nevyvolal, nie je za ňu zodpovedný, okrem ak toto nebezpečenstvo za daných okolností bolo možné odvrátiť inak alebo ak spôsobený následok je zrejme rovnako závažný alebo ešte závažnejší ako ten, ktorý hrozil.

87. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) /ďalej len ako „Občiansky zákonník“/, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

88. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

89. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

90. Súd po vykonanom dokazovaní a právnom vyhodnotení daného sporu dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť.

91. Žalobca sa podľa obsahu jeho žaloby domáha náhrady ujmy za obdobie od 01.01.2015 do 31.01.2017 v sume 400,- Eur za každý mesiac zákazu výkonu jeho doživotného práva užívania vyššie citovaných nehnuteľností, nakoľko bol podľa jeho názoru nútený odsťahovať sa z domu a zariadiť si bytovú otázku inak, pričom tento svoj nárok si podľa jeho tvrdenia odvodzuje z ujmy spôsobenej mu zaniknutým predbežným opatrením, ako aj z nemožnosti užívania domu s príslušenstvom za obdobie 24 mesiacov pred podaním tohto návrhu. Zároveň uvádza, že v danom prípade sa jedná o osobitný prípad objektívnej zodpovednosti, bez ohľadu na zavinenie za čas trvania obmedzenia, na základe predbežného opatrenia, ako aj na to, že zákonná úprava nepozná žiadne liberačné dôvody.

92. V tejto súvislosti súd v prvom rade poznamenáva, že zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8C/293/2014 je zrejmé, že uznesenie o nariadení predbežného opatrenia sp.zn. 8C/293/2014-31 zo dňa 31.10.2014 nadobudlo právoplatnosť 18.02.2015, avšak podľa vtedajšej platenej úpravy (§ 75 ods. 5 Občianskeho súdneho priadku) vykonateľné sa stalo momentom jeho nariadenia, čo bolo 31.10.2014 (nie ako nesprávne malo na doložke vykonateľnosti vyznačený deň 11.11.2014 - poznámka súdu), nakoľko ho súd nariaďoval podľa § 76 ods. 1 písm. g./ Občianskeho súdneho priadku.

93. Zároveň podľa vtedajšej platenej úpravy (§ 77 ods. 1 písm. b. Občianskeho súdneho priadku) predbežné opatrenie zaniklo, ak sa návrhu vo veci samej nevyhovelo. Podľa právnej teórie tento záver platil aj na situácie, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie súdu, ktorým bolo konanie vo veci samej zastavené. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 1C/322/2014 vyplynulo, konanie vo veci samej, vo vzťahu ku ktorému vyššie uvedené predbežné opatrenie viazalo svoje účinky, bolo právoplatne ukončené dňa 31.12.2015, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie sp.zn. 1C/322/2014-90 zo dňa 02.12.2015, ktorým bolo uvedené konanie zastavené.

94. Účinky vyššie uvedeného predbežného opatrenia nariadeného uznesením sp.zn. 8C/293/2014-31 zo dňa 31.10.2014 tak dopadali na obdobie od 31.10.2014 do 31.12.2015 vrátane. Ďalšie žalobou uvádzané obdobie od 01.01.2016 do 31.01.2017 jeho účinkom už nie je pokryté.

95. Ďalej je potrebné uviesť, že samotné konanie o nariadenie uvedeného predbežného opatrenia vyvolala len žalovaná v 1. rade svojim návrhom na jeho nariadenie, a nepodieľali sa na ňom ani žalovaná v 3. rade a ani žalovaný v 2. rade, takže títo nemohli ani zodpovedať za to, že v dôsledku tohto predbežného opatrenia žalobca za obdobie od 31.10.2014 do 31.12.2015 vrátane, nemohol vstúpiť do rodinného domu, resp. na predmetné nehnuteľnosti.

96. A napokon je potrebné uviesť, že v prípade zodpovednosti za škodu, ktorá mala vzniknúť za obdobie účinnosti tohto predbežného opatrenia, sa nejedná o prípad osobitnej objektívnej zodpovednosti, ako sa mylne domnieva žalobca.

97. Podľa § 340 ods. 1 súčasne platného a účinného Civilného sporového poriadku, ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovelo alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu

tomu, komu neodkladným opatrením vznikli. Avšak uvedené ustanovenie nie je aplikovateľné na tento sporový prípad.

98. Vo všeobecnosti platí, že pri uplatňovaní § 340 ods. 1 Civilného sporového poriadku sa nevyžaduje porušenie právnej povinnosti, nakoľko toto je konzumované zákonnou podmienkou spočívajúcou v zániku alebo zrušení neodkladného opatrenia z dôvodov nestotožiteľných s procesným úspechom žalobcu (v tomto prípade žalovanej v 1. rade) vo veci samej alebo s uspokojením nároku. Svojej zodpovednosti sa v tomto prípade zodpovednostný subjekt nemôže zbaviť, nakoľko Civilný sporový poriadok neprípúšťa žiadne liberačné dôvody. To však nie je prípad vyššie uvedeného predbežného opatrenia nariadeného uznesením sp.zn. 8C/293/2014-31.

99. Totižto ustanovenie § 76 ods. 1 písm. g./ Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.06.2016, podľa ktorého v konaní sp.zn. 8C/293/2014 súd nariadil uvedené predbežné opatrenie, je identické s ust. § 325 ods. 2 písm. e./ súčasne platného a účinného Civilného sporového poriadku, pre ktoré v zmysle § 340 ods. 2 Civilného sporového poriadku platí výnimka aplikácie ust. § 340 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

100. Ako vyplýva z prechodných a záverečných ustanovení súčasne platného a účinného Civilného sporového poriadku, konkrétne § 471 ods. 1, predbežné opatrenia nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

101. Za takéhoto stavu veci pri nároku o náhradu škody, resp. ujmy z neodkladného opatrenia (t.j. pôvodne z vyššie uvedeného predbežného opatrenia) sa preto nebude podľa znenia § 340 ods. 2 prvá veta Civilného sporového poriadku postupovať podľa § 340 ods. 1 Civilného sporového poriadku. A to znamená, že neplatí, že zodpovednosť žalovanej v 1. rade, ako navrhovateľa neodkladného opatrenia (t.j. pôvodne predbežného opatrenia) má objektívny charakter a je daná bez ohľadu na jej zavinenie a teda, že zodpovedá za následok. Ako sa uvádza v predmetnom § 340 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku, do úvahy prichádza len posudzovanie prípadnej zodpovednosti žalovanej v 1. rade za škodu podľa všeobecných ustanovení.

102. Navyše uplatnenie zodpovednosti za ujmu vzniknutú žalobcovi titulom zrušenia pôvodne nariadeného neodkladného opatrenia (t.j. pôvodne predbežného opatrenia) voči žalovaným v 2. a 3. rade postupom podľa § 340 ods. 1 Civilného sporového poriadku ani neprichádzala v úvahu, keďže títo ani neboli účastníkmi konania o nariadenie predbežného opatrenia.

103. Podľa § 340 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku sa teda nárok žalobcu aj to len za obdobie od 31.10.2014 do 31.12.2015 vrátane mohol posudzovať podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu a teda musia byť preukázané všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu.

104. Žalobca v tomto spore priamo pristúpil k uplatňovaniu si finančných nárokov pôvodne bez bližšej špecifikácie charakteru týchto nárokov z hľadiska ich právneho zaradenia, neskôr v rámci svojej písomnej repliky ich právne zaradil pod nárok na náhradu škody. I zo samotného obsahu jeho podaní, ako aj následných ním produkovaných dôkazov (účastníckej výpovede) je zrejmé, že sa domáha práve náhrady škody.

105. Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti, pričom zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

106. V uvedenom ustanovení § 420 Občianskeho zákonníka je upravená všeobecná zodpovednosť právnickej a fyzickej osoby za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. Táto zodpovednosť je zodpovednosťou za zavinený protiprávny úkon.

107. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V niektorých prípadoch

sa vyžaduje aj zavinenie. V prípade, keď sa vyžaduje aj zavinenie škodcu, ide o subjektívnu zodpovednosť, v prípade, keď sa zavinenie nevyžaduje, ide o objektívnu zodpovednosť.

108. Protiprávnosť konania škodcu zahŕňa dve zložky a to: a.) protiprávny úkon a b.) protiprávnosť úkonu.

109. Protiprávny úkon (čin) je konanie subjektu, ktoré je v rozpore s právom. Úkon je prejav fyzickej a psychickej stránky človeka navonok. Psychická stránka spočíva v prítomnosti vedomia a vôle konajúceho protiprávny úkon spôsobiť. Táto stránka má význam z hľadiska posúdenia zavinenia konajúceho a je tiež jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu. Fyzická stránka predstavuje prejav vôle navonok alebo nedostatok takého prejavu. Môže ísť buď o aktívne konanie (culpa in committendo) alebo opomenutie (culpa in omittendo). Protiprávnosť konania sa vo vonkajšom svete môže prejavíť v aktívnom konaní (napr. poškodenie zdravia iného fyzickým útokom na jeho osobu) alebo v opomenutí konania, na ktoré je osoba povinná. Opomenutie môže privodiť zodpovednosť za škodu, ak ide o opomenutie takej povinnosti, keď škodca bol povinný konať.

110. Protiprávnosť úkonu spočíva v porušení právnej povinnosti, t.j. úkon je v rozpore s objektívnym právom. Porušením právnej povinnosti má zákon na mysli objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická (právnická) osoba skutočne konala (prípadne opomenula konať) a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosti jej uložené právnym predpisom alebo inou právnou normou. (porovnaj Fekete, I: Občiansky zákonník. 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 1042).

111. Pokiaľ ide o škodu, táto v žiadnom právnom predpise nie je definovaná. Pod škodou rozumieme akúkoľvek ujmu, ktorá vznikla subjektu súkromného práva zásahom do jeho subjektívnych práv. (porovnaj Fekete, I: Občiansky zákonník. 2. Zväzok (Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie) Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015, str. 593).

112. Škoda (ako kategória občianskeho práva) sa chápe ako ujma, ktorá nastala (sa prejavuje) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii, nahraditeľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí. (porovnaj judikát R 55/71, resp. Stanovisko občianskoprávného kolegia Nejvyššího soudu ČSSR z 18.1.1970 sp.zn. Cpj 87/70 k některým otázkám náhrady škody podle obč. zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.).

113. Pri posudzovaní nárokov na ochranu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu možno preto primerane vychádzať z úpravy nárokov na ochranu vlastníckeho práva (tzv. vlastníckych žalôb), ktoré sú svojím obsahom a účelom týmto nárokom najbližšie. To znamená, že aj na prípadný riešenie tej-ktorej situácie je možné pre analogiam aplikovať výklad, ktorý ponúka právna prax (judikatúra) vo vzťahu k vlastníckym právam.

114. Súd ďalej konštatuje, že obmedzením, či vylúčením z užívania veci vlastníkovi a teda pre analogiam aj oprávnenému z vecného bremena, bez ďalšieho škoda nevzniká; škoda mu vznikne až vtedy, ak sa jeho majetok vplyvom takéhoto obmedzenia zmenší, resp. nezväčší tam, kde to možno očakávať. Škoda však vlastníkovi a teda pre analogiam aj oprávnenému z vecného bremena nevznikne, ak obmedzenia v užívaní veci strpí, bez toho, aby si obstaral k užívaniu veci náhradnú. (Porovnaj rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 3184/2007, ze dne 14. 8. 2008 per analogiam vo veci vylúčenia z užívania veci vlastníka nehnuteľnosti).

115. Ujma spočívajúca v danej veci v strate možnosti užívať predmetnú nehnuteľnosť nemôže byť skutočnou škodou, pretože žalobca v predmetnom období nepreukázal vynaloženie žiadnych nákladov na prenájom porovnateľné (náhradnej) nehnuteľnosti a teda nedošlo k zmenšeniu jeho majetku.

116. Žalobca síce vo svojej výpovedi tvrdil, že býva v O.G. s priateľkou, ktorej musí platiť nájom v sume 200,- Eur mesačne a plus robí niečo okolo domu, resp. kupuje materiál, avšak na preukázanie týchto svojich tvrdení nepredložil žiaden iný dôkaz, okrem svojej účastníckej výpovede. Navyše nárok v tomto konaní si odvodzoval z potvrdenia realitnej kancelárie R. P. A..P..U..., o výške trhovej hodnoty nájmu

predmetnej nehnuteľnosti na obdobie rokov 2016, ktorý mal sa pohybovať vo výške 400,- Eur mesačne, teda svoj nárok opieral len o hypotetický náklad.

117. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že za skutočnú škodu nemožno považovať žalobcom tvrdené náklady, ktoré by (hypoteticky) vynaložil na prenájom porovnateľnej nehnuteľnosti bez toho, aby tieto náklady vynaložil v skutočnosti (jeho majetok sa o takto vynaložené náklady neznižil). Ujma, ktorú žalobca (subjektívne) pociťuje, z dôvodu nemožnosti užívať po určitú dobu predmetnú nehnuteľnosť, nie je ani ušlý ziskom. Nemožno súhlasiť s prípadným názorom, že ušlý zisk ("v širšom slova zmysle") mu vznikol už tým, že mu bolo zabránené nehnuteľnosť užívať pre svoje potreby. Ušlý zisk v tomto prípade nevznikne, keďže nemožno dôvodne očakávať, že by sa, nebyť udalosti, ktorá žalobcovi zabránila nehnuteľnosť užívať, jeho majetkový stav pri pravidelnom behu vecí (t.j. ak by mu nebol žalovanými znemožnený prístup k nehnuteľnosti) zväčšil. (Porovnaj rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 3184/2007, ze dne 14. 8. 2008 per analogiam vo veci vylúčenia z užívania vecí vlastníka nehnuteľnosti).

118. Vzhľadom na uvedené, preto súd konštatuje, že žalobca nepreukázal existenciu takej škody, ktorú by bolo možné, vzhľadom na vyššie uvedené zdôvodnenie považovať za relevantný a nevyhnutný predpoklad vzniku občianskoprávnej zodpovednosti žalovaných v tomto sporovom konaní.

119. Navyše žalobca opomenul tiež tú skutočnosť, že je tiež viazaný ustanoveniami § 415 a § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

120. Podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí a podľa ustanovenia § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka, komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia.

121. Citované ustanovenia zakladajú tzv. prevenčnú povinnosť každému počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku a na iných hodnotách. Je teda všeobecnou povinnosťou každého počínať si v konkrétnej situácii natoľko pozorne a obozretne, aby nespôsobil škodu nielen inému, ale ani svojej vlastnej osobe (zákon v tomto smere osobu poškodeného bližšie nevymedzuje), prípadne, aby nespôsobil vznik škody, či zvýšenie jej rozsahu, pokiaľ došlo k porušeniu právnej povinnosti zo strany škodcu. Nedodržanie tejto povinnosti je tiež porušením právnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Primeranosť sa posudzuje, vzhľadom na spôsob ohrozenia, jeho intenzitu, ale aj subjektívne možnosti poškodeného. (porovnaj Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25 Cdo 2308/2005 ze dne 14.11.2006, tiež Nemcová, K., Vojtko, P.: Judikatura vo veciach náhrady škody, IURA EDITION, 2011, str. 26-27).

122. Ďalej je potrebné uviesť, že Občiansky zákonník nemá výslovnú úpravu nárokov (žalôb) subjektu oprávneného z vecného bremena voči tomu, kto do jeho práva neoprávnene zasahuje. Pri posudzovaní nárokov na ochranu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu možno preto primerane vychádzať z úpravy nárokov na ochranu vlastníckeho práva (tzv. vlastníckych žalôb), ktoré sú svojim obsahom a účelom týmto nárokom najbližšie (§ 853 Občianskeho zákonníka).

123. Prostredníctvom konfesórnej žaloby (actio confessaria) sa tak môže dotknutý subjekt domáhať:

- a./ určenia existencie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu,
- b./ vydania, resp. vypratania (nehnuteľnej) veci (ak vecné bremeno spočíva vo výlučnom užívaní veci) (quasi rei vindicatio),
- c./ uloženia povinnosti vlastníkovi, prípadne iným osobám umožniť oprávnenému výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (vindicatio servitus, resp. vindictio ususfructus) alebo zdržať sa konkretizovaného rušenia výkonu práva a prípadne odstrániť jeho následky (napr. v prípade práva cesty) quasi negatoria actio) a
- d./ odstránenia prekážky, ktorá neumožňuje vykonávanie uvedeného vecného práva (cesty), (porovnaj Fekete, I: Občiansky zákonník. 2. Zväzok (Vecné práva, Zodpovednosť za škodu a za bezdôvodné obohatenie) Veľký komentár, 2. Aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015, str. 533).

124. Žalobca v danom prípade mal možnosť uplatniť si žalobu uloženia povinnosti vlastníkom (žalovaným v 2. a 3. rade), prípadnej osobe (žalovanej v 1. rade) umožniť mu, ako oprávnenému z predmetného vecného bremena výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu (vindictio servitus, resp. vindictio ususfructus), čo však neurobil.

125. Podľa názoru súdu až po uplatnení prípadne týchto prostriedkov na vymoženia jeho práva užívať nehnuteľnosti zaťažených vecným bremenom jeho práva doživotného bývania, by prichádzalo do úvahy uplatňovať si prípadné nároky na náhradu prípadne reálne vzniknutej škody.

126. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, preto súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná a túto zamietol.

127. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

128. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

129. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

130. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

131. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

132. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalovaným, ktorí mali plný úspech v spore, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

133. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp. zn. 6 Cdo 222/2016).

134. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves, písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.